

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 2.12.2015
COM(2015) 595 final

2015/0275 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2008/98/CE privind deșeurile

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SWD(2015) 259 final}

{SWD(2015) 260 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

1.1 Contextul general

În prezent, economia Uniunii nu valorifică o parte importantă a potențialului pe care îl reprezintă materiile prime secundare care se regăsesc în fluxurile de deșeuri. În 2013, în UE, volumul total al deșeurilor generate a fost de aproximativ 2,5 miliarde de tone, din care 1,6 miliarde de tone nu au fost reutilizate sau reciclate și, prin urmare, au reprezentat o pierdere pentru economia europeană. Conform estimărilor, încă 600 de milioane de tone ar putea fi reciclate sau reutilizate. De exemplu, din deșeurile municipale generate în Uniune doar o parte redusă a fost reciclată (43 %), restul deșeurilor fiind stocate în depozite de deșeuri (31 %) sau incinerate (26 %). Prin urmare, Uniunea nu valorifică posibilități importante de îmbunătățire a eficienței utilizării resurselor și de creare a unei economii mai circulare.

În ceea ce privește gestionarea deșeurilor, în Uniune există diferențe mari între statele sale membre. În 2011, în timp ce șase state membre au stocat în depozite de deșeuri mai puțin de 3 % din deșeurile lor municipale, 18 state membre au stocat în depozite de deșeuri peste 50 %, iar unele state membre - peste 90 %. Este necesar să se remedieze urgent această disparitate.

Propunerile de modificare a Directivei 2008/98/CE privind deșeurile¹, a Directivei 94/62/CE privind ambalajele și deșeurile de ambalaje², a Directivei 1999/31/CE privind depozitele de deșeuri³, a Directivei 2000/53/CE privind vehiculele scoase din uz⁴, a Directivei 2006/66/CE privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori⁵ și a Directivei 2012/19/UE privind deșeurile de echipamente electrice și electronice⁶ fac parte dintr-un pachet privind economia circulară, care include, de asemenea, o comunicare a Comisiei intitulată „Închiderea buclei – Un plan de acțiune al UE pentru economia circulară”.

1.2 Motivele și obiectivele propunerii

Tendențele recente sugerează că este posibilă realizarea de progrese suplimentare privind utilizarea eficientă a resurselor și că acest lucru poate aduce beneficii economice, de mediu și sociale considerabile. Transformarea deșeurilor într-o resursă reprezintă un element esențial al utilizării mai eficiente a resurselor și al închiderii buclei într-o economie circulară.

Obiectivele obligatorii din punct de vedere juridic prevăzute de legislația UE în domeniul deșeurilor au avut un rol determinant în ceea ce privește îmbunătățirea practicilor de gestionare a deșeurilor, stimularea inovării în domeniul reciclării, limitarea depozitării

¹ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

² Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje (JO L 365, 31.12.1994, p. 10).

³ Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri (JO L 182, 16.7.1999, p. 1).

⁴ Directiva 2000/53/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000 privind vehiculele scoase din uz (JO L 269, 21.10.2000, p. 34-43).

⁵ Directiva 2006/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 septembrie 2006 privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori și de abrogare a Directivei 91/157/CEE (JO L 266, 26.9.2006, p. 1-14).

⁶ Directiva 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (JO L 197, 24.7.2012, p. 38-71).

deșeurilor și crearea unor stimulente pentru schimbarea comportamentului consumatorilor. Dezvoltarea în continuare a politicii în domeniul deșeurilor poate aduce beneficii semnificative: creștere durabilă și creare de locuri de muncă, reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, economii directe legate de ameliorarea practicilor de gestionare a deșeurilor, precum și o calitate mai bună a mediului.

Propunerea de modificare a Directivei 2008/98/CE răspunde obligației prevăzute de legislație de revizuire a obiectivelor privind gestionarea deșeurilor stabilite în directiva respectivă. Propunerile, care fac parte din Pachetul privind economia circulară și modifică cele șase directive menționate mai sus, se bazează parțial pe propunerea pe care Comisia a prezentat-o în iulie 2014 și pe care a retras-o apoi în februarie 2015. Acestea sunt conforme cu obiectivele prevăzute în Foaia de parcurs privind eficiența utilizării resurselor⁷ și în Al 7-lea program de acțiune pentru mediu⁸, inclusiv aplicarea integrală a ierarhiei deșeurilor⁹ în toate statele membre, reducerea volumului de deșeuri generate exprimat ca valoare absolută și pe cap de locuitor, asigurarea unei calități ridicate a reciclării și utilizarea deșeurilor reciclate ca sursă importantă și fiabilă de materii prime pentru Uniune. De asemenea, propunerile contribuie la punerea în aplicare a Inițiativei privind materiile prime¹⁰ și abordează necesitatea prevenirii generării de deșeuri alimentare. Totodată, propunerile simplifică obligațiile de raportare incluse în toate cele șase directive.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

2.1 Studii

Propunerile și evaluarea impactului care le însoțește evaluează aspectele tehnologice, socioeconomice, precum și cele legate de analiza cost-beneficiu aferente punerii în aplicare și dezvoltării ulterioare a legislației UE în domeniul deșeurilor. S-a elaborat un supliment la evaluarea impactului cu scopul de a analiza efectele pe care le pot avea variantele suplimentare ale principalelor opțiuni de politică definite în evaluarea impactului.

2.2 Consultare internă

În cadrul Comisiei, un grup de coordonare privind evaluarea impactului, alcătuit din diferite servicii ale Comisiei (SG, ECFIN, GROW, CLIMA, JRC și ESTAT) a urmărit pregătirea propunerilor legislative.

2.3 Consultare externă

Comisia a elaborat o listă orientativă a problemelor care trebuie abordate și primele interviuri cu principalele părți interesate au început în februarie 2013. În iunie 2013 s-a lansat o consultare publică online în conformitate cu standardele minime privind consultările, care s-a încheiat în septembrie 2013. Au fost transmise 670 de răspunsuri, ceea ce reflectă un grad ridicat de îngrijorare în rândul publicului referitor la situația gestionării deșeurilor în UE și nivelul înalt al așteptărilor privind acțiunea UE în acest domeniu. În perioada iunie-

⁷ COM(2011) 571.

⁸ Decizia nr. 1386/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 privind un Program general al Uniunii de acțiune pentru mediu până în 2020 „O viață bună, în limitele planetei noastre” (JO L 354, 28.12.2013, p. 171).

⁹ Ierarhia deșeurilor acordă prioritate în primul rând prevenirii, urmată de reutilizare, de reciclare, apoi de valorificarea energetică și de eliminare, care include stocarea deșeurilor în depozite de deșeuri și incinerarea fără valorificare energetică.

¹⁰ COM(2008) 699 și COM(2014) 297.

septembrie 2015, a avut loc o consultare specifică a statelor membre, precum și o consultare mai amplă privind economia circulară.

2.4 Evaluarea impactului

Împreună cu propunerea adoptată în iulie 2014¹¹, s-au publicat un raport privind evaluarea impactului și un rezumat. Evaluarea impactului, care reprezintă în continuare principala bază analitică pentru propunerile legislative revizuite, evaluează principalele efecte asupra mediului, sociale și economice ale diferitelor opțiuni de politică în vederea îmbunătățirii gestionării deșeurilor în UE. Diverse niveluri de ambiție sunt evaluate și comparate cu un „scenariu de referință”, în scopul de a identifica instrumentele și obiectivele cele mai adecvate, urmărindu-se în același timp reducerea la minimum a costurilor și obținerea unor beneficii maxime.

La 8 aprilie 2014, Comitetul de evaluare a impactului din cadrul Comisiei a emis un aviz pozitiv privind evaluarea impactului, formulând totodată o serie de recomandări pentru a îmbunătăți raportul. Comitetul a solicitat să se clarifice mai mult definirea problemei și necesitatea de a impune noi obiective intermediare, să se aducă argumente mai solide în favoarea interdicției de depozitare a deșeurilor din punctul de vedere al subsidiarității și al proporționalității și în favoarea stabilirii unor obiective uniforme pentru toate statele membre, precum și să se explice mai în detaliu modul în care rezultatele diferite obținute de statele membre sunt luate în considerare în cadrul propunerii.

Concluzia evaluării impactului este că o combinație a opțiunilor va aduce următoarele beneficii:

- reducerea sarcinii administrative în special pentru unitățile sau întreprinderile mici, simplificarea și o mai bună punere în aplicare, inclusiv prin menținerea unor obiective adecvate scopului;
- crearea de locuri de muncă – până în 2035 ar putea fi create peste 170 000 de locuri de muncă, pentru majoritatea acestora fiind imposibilă o delocalizare în afara UE;
- reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră – între 2015 și 2035 s-ar putea evita generarea a peste 600 de milioane de tone de gaze cu efect de seră;
- efecte pozitive asupra competitivității sectoarelor de gestionare și de reciclare a deșeurilor din UE, precum și asupra industriei prelucrătoare din UE (scheme de răspundere extinsă a producătorilor îmbunătățite, riscuri reduse aferente accesului la materii prime);
- reintegrarea în economia UE a materiilor prime secundare, ceea ce, la rândul său, va reduce dependența UE de importurile de materii prime.

Alături de propunerea legislativă s-a emis o notă de analiză care completează evaluarea impactului. În această notă, s-au analizat o serie de opțiuni și variante suplimentare cu scopul de a se ține seama mai bine de diferitele poziții de plecare ale fiecărui stat membru.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

3.1 Rezumatul acțiunii propuse

Principalele elemente ale propunerilor de modificare a legislației UE în domeniul deșeurilor sunt:

- alinierea definițiilor;

¹¹ COM(2014) 397.

- majorarea obiectivului privind pregătirea pentru reutilizare și reciclarea pentru deșeurile municipale la 65 % până în 2030;
- majorarea obiectivelor privind pregătirea pentru reutilizare și reciclarea pentru deșeurile de ambalaje și simplificarea setului de obiective;
- limitarea treptată a depozitării deșeurilor municipale la 10 % până în 2030;
- o mai mare armonizare și simplificare a cadrului juridic privind subprodusele și încetarea statutului de deșeu;
- noi măsuri de promovare a prevenirii, inclusiv pentru deșeurile alimentare, și a reutilizării;
- introducerea unor condiții minime de funcționare pentru răspunderea extinsă a producătorilor;
- introducerea unui sistem de alertă timpurie pentru monitorizarea conformității cu obiectivele în materie de reciclare;
- simplificarea și raționalizarea obligațiilor de raportare;
- alinierea la dispozițiile articolelor 290 și 291 din TFUE privind actele delegate și actele de punere în aplicare.

3.2 Temeiul juridic și dreptul de a acționa

Propunerile modifică șase directive care abordează chestiunea gestionării diferitelor tipuri de deșeuri. Propunerile de modificare a Directivei 2008/98/CE, a Directivei 1999/31/CE, a Directivei 2000/53/CE, a Directivei 2006/66/CE și a Directivei 2012/19/UE au ca temei articolul 192 alineatul (1) din TFUE, iar propunerea de modificare a Directivei 94/62/CE are ca temei articolul 114 din TFUE.

Articolul 11 alineatul (2) din Directiva 2008/98/CE stabilește un obiectiv de 50 % în ceea ce privește pregătirea pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor menajere și a deșeurilor similare și un obiectiv de 70 % în ceea ce privește pregătirea pentru reutilizare, reciclarea și alte operațiuni de valorificare materială a deșeurilor nepericuloase provenite din activitățile de construcție și demolări, până în 2020. În temeiul articolului 11 alineatul (4), cel târziu până la 31 decembrie 2014, Comisia a trebuit să examineze aceste obiective în vederea consolidării lor, dacă acest lucru este necesar, și pentru a lua în considerare stabilirea unor obiective pentru alte fluxuri de deșeuri, având în vedere efectele asupra mediului, economice și sociale relevante pe care le are stabilirea obiectivelor. În conformitate cu articolul 9 litera (c), Comisia a trebuit să stabilească, până la sfârșitul anului 2014, obiectivele pentru 2020 în materie de prevenire a generării de deșeuri și de decuplare, pe baza celor mai bune practici în vigoare, inclusiv, acolo unde a fost necesar, să efectueze o reexaminare a indicatorilor menționați la articolul 29 alineatul (4). În fine, în temeiul articolului 37 alineatul (4), în primul raport întocmit până la 12 decembrie 2014, Comisia a trebuit să evalueze o serie de măsuri, inclusiv scheme de răspundere a producătorilor pentru anumite fluxuri de deșeuri, obiective, indicatori și măsuri referitoare la reciclare, precum și operațiuni de valorificare materială și energetică ce pot contribui la îndeplinirea mai eficace a obiectivelor stabilite la articolele 1 și 4.

Articolul 5 alineatul (2) din Directiva 1999/31/CE stabilește trei obiective pentru reducerea stocării de deșeuri municipale biodegradabile în depozitele de deșeuri și interzice depozitarea anumitor fluxuri de deșeuri. Ultimul obiectiv privind reducerea stocării de deșeuri municipale biodegradabile în depozitele de deșeuri trebuie să fie realizat de statele membre până la 16 iulie 2016. În temeiul articolului 5 alineatul (2), acest obiectiv este reexaminat până la 16

iulie 2014 în vederea confirmării sau a modificării sale în scopul asigurării unui nivel ridicat de protecție a mediului și în lumina experienței practice acumulate de statele membre în îndeplinirea celor două obiective anterioare.

Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 94/62/CE prevede obiective privind valorificarea și reciclarea deșeurilor de ambalaje, care, în temeiul articolului 6 alineatul (5), se stabilesc o dată la cinci ani pe baza experienței practice acumulate în statele membre și a rezultatelor cercetării științifice și ale tehnicilor de evaluare, cum ar fi evaluările ciclului de viață și analiza cost-beneficiu.

3.3 Principiile subsidiarității și proporționalității

Propunerile sunt conforme cu principiile subsidiarității și proporționalității prevăzute la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. Acestea se limitează la modificarea directivelor menționate mai sus, prin furnizarea unui cadru care stabilește obiective comune, lăsând statelor membre libertatea de a decide metodele exacte de punere în aplicare.

3.4 Documente explicative

Comisia consideră că pentru a ameliora calitatea informațiilor privind transpunerea directivelor sunt necesare documente care să explice măsurile statelor membre de transpunere a directivelor.

Legislația în domeniul deșeurilor este deseori transpusă într-o manieră extrem de descentralizată în statele membre, inclusiv la nivel regional sau local, și în cadrul mai multor acte juridice, în funcție de structura administrativă a unui stat membru. Prin urmare, în procesul de transpunere a directivelor modificate, statele membre pot fi nevoite să modifice o serie largă de acte legislative la nivel național, regional și local.

Propunerile modifică șase directive privind deșeurile și afectează un număr important de obligații prevăzute de legislație, modificând, de asemenea, substanțial obiectivele prevăzute în Directiva 2008/98/CE, în Directiva 1999/31/CE și în Directiva 94/62/CE și simplificând Directiva 2000/53/CE, Directiva 2006/66/CE și Directiva 2012/19/UE. Aceasta reprezintă o revizuire complexă a legislației în domeniul deșeurilor, care este posibil să afecteze o serie de acte legislative naționale.

Obiectivele revizuite privind gestionarea deșeurilor prevăzute în directivele modificate sunt interconectate și ar trebui să fie atent transpuse în legislația națională, iar ulterior integrate în sistemele naționale de gestionare a deșeurilor.

Dispozițiile propuse vor afecta o gamă largă de părți interesate din sectorul public și privat din statele membre și vor avea un impact important asupra investițiilor viitoare în infrastructura de gestionare a deșeurilor. Transpunerea completă și corectă a noii legislații este esențială pentru a garanta faptul că obiectivele acesteia (și anume, protejarea sănătății umane și a mediului, eficiența sporită a utilizării resurselor și asigurarea funcționării pieței interne, precum și evitarea obstacolelor în calea schimburilor comerciale și evitarea restricționării concurenței în cadrul UE) sunt îndeplinite.

Cerința de a furniza documente explicative poate crea o sarcină administrativă suplimentară pentru unele state membre. Cu toate acestea, sunt necesare documente explicative pentru a se putea verifica în mod eficace dacă transpunerea este completă și corectă, ceea ce este esențial din motivele menționate anterior, neexistând alte măsuri mai puțin împovărătoare care să permită o verificare eficientă. În plus, documentele explicative pot contribui în mod semnificativ la reducerea sarcinii administrative aferente monitorizării de către Comisie a conformității; în absența acestora, ar fi necesare resurse considerabile și numeroase contacte cu autoritățile naționale pentru a urmări metodele de transpunere în toate statele membre.

Având în vedere cele de mai sus, este oportun să li se solicite statelor membre ca notificarea măsurilor lor de transpunere să fie însoțită de unul sau mai multe documente în care să se explice relația dintre dispozițiile directivelor care modifică legislația UE în domeniul deșeurilor și părțile corespunzătoare ale instrumentelor naționale de transpunere.

3.5 Competențele delegate și de executare ale Comisiei

Competențele delegate și de executare ale Comisiei sunt identificate, iar procedurile corespunzătoare de adoptare a acestor actelor sunt stabilite la articolul 1 alineatele (4), (5), (6), (9), (11), (14), (15), (18), (19), (21) și (22) din propunerea privind Directiva 2008/98/CE, la articolul 1 alineatele (4), (6), (7), (9) și (10) din propunerea privind Directiva 94/62/CE, la articolul 1 alineatele (6) și (7) din propunerea privind Directiva 1999/31/CE și în modificările propuse la articolele 1 și 3 din propunerea privind Directivele 2000/53/CE și 2012/19/UE.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerile nu vor avea niciun impact asupra bugetului Uniunii Europene și, prin urmare, nu sunt însoțite de fișa financiară prevăzută la articolul 31 din Regulamentul financiar [Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului].

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2008/98/CE privind deșeurile

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹²,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor¹³,

acționând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Gestionarea deșeurilor în Uniune ar trebui să fie îmbunătățită pentru a proteja, a conserva și a îmbunătăți calitatea mediului, pentru a proteja sănătatea umană, pentru a asigura utilizarea prudentă și rațională a resurselor naturale și pentru a promova o economie mai circulară.
- (2) Obiectivele prevăzute în Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁴ privind pregătirea pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor ar trebui să fie modificate astfel încât să reflecte mai bine ambiția Uniunii de a trece la o economie circulară.
- (3) Multe state membre nu au dezvoltat încă infrastructura necesară în materie de gestionare a deșeurilor. Prin urmare, este esențial să se stabilească obiective de politică pe termen lung pentru a orienta măsurile și investițiile, în special prin prevenirea creării de capacități excedentare structurale în ceea ce privește tratarea deșeurilor reziduale și blocarea materialelor reciclabile în partea inferioară a ierarhiei deșeurilor.
- (4) Deșeurile municipale reprezintă aproximativ 7 % - 10 % din totalul deșeurilor generate în Uniune; acest flux de deșeuri este însă unul dintre cele mai complexe de gestionat, iar modul în care este administrat constituie, în general, un bun indiciu în ceea ce privește calitatea sistemului global de gestionare a deșeurilor dintr-o țară. Provocările în materie de gestionare a deșeurilor municipale sunt determinate de faptul că acestea au o compoziție foarte complexă și mixtă, se află în imediata apropiere a cetățenilor și

¹² JO C , , p. .

¹³ JO C , , p. .

¹⁴ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

au un grad foarte ridicat de vizibilitate publică. Prin urmare, administrarea acestora necesită un sistem de gestionare a deșeurilor foarte complex, inclusiv o schemă eficientă de colectare, implicarea în mod activ a cetățenilor și a întreprinderilor, adaptarea infrastructurii la compoziția specifică a deșeurilor și un sistem de finanțare detaliat. Țările care au dezvoltat sisteme eficiente de gestionare a deșeurilor municipale au, în general, rezultate mai bune în ceea ce privește administrarea globală a deșeurilor.

- (5) Este necesar să se includă în Directiva 2008/98/CE definiții ale deșeurilor municipale, ale deșeurilor provenite din activități de construcție și demolări, ale procesului de reciclare final și ale rambleiajului, astfel încât domeniul de aplicare al acestor noțiuni să fie clarificat.
- (6) Pentru a asigura faptul că obiectivele de reciclare se bazează pe date fiabile și comparabile și pentru a permite o monitorizare mai eficace a progreselor realizate în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor respective, definiția deșeurilor municipale din Directiva 2008/98/CE ar trebui să fie conformă cu definiția utilizată în scopuri statistice de Oficiul pentru Statistică al Uniunii Europene și de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, pe baza căreia statele membre raportează date de mai mulți ani. Definiția deșeurilor municipale din prezenta directivă este neutră în ceea ce privește statutul, public sau privat, al operatorului care gestionează deșeurile.
- (7) Statele membre ar trebui să introducă stimulente adecvate pentru aplicarea ierarhiei deșeurilor, în special prin intermediul unor stimulente financiare menite să servească la îndeplinirea obiectivelor prezentei directive privind prevenirea generării de deșuri și reciclarea, cum ar fi taxele de stocare a deșeurilor în depozite de deșuri și taxele de incinerare, schemele de plată în funcție de cantitatea de deșuri produsă, schemele de răspundere extinsă a producătorilor și stimulentele acordate autorităților locale.
- (8) Pentru a oferi operatorilor de pe piețele de materii prime secundare mai multă certitudine în ceea ce privește statutul de deșeu sau de material care nu mai este considerat deșeu al substanțelor sau al obiectelor și pentru a promova condiții de concurență echitabile, este important să se stabilească la nivelul Uniunii condiții armonizate pe baza cărora substanțele sau obiectele să fie recunoscute ca produse secundare și deșeurile care au fost supuse unei operațiuni de valorificare să fie recunoscute ca încetând să mai fie considerate deșuri. În cazul în care este necesar să se asigure buna funcționare a pieței interne sau un nivel ridicat de protecție a mediului în întreaga Uniune, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate de stabilire a criteriilor detaliate privind aplicarea unor astfel de condiții armonizate pentru anumite deșuri, inclusiv pentru o utilizare specifică.
- (9) Schemele de răspundere extinsă a producătorilor reprezintă o parte esențială a gestionării eficiente a deșeurilor, însă eficacitatea și performanța acestora diferă în mod semnificativ de la un stat membru la altul. Prin urmare, este necesar să se stabilească cerințe operaționale minime privind răspunderea extinsă a producătorilor. Cerințele respective ar trebui să diminueze costurile și să stimuleze performanța, precum și să asigure condiții de concurență echitabile, inclusiv pentru întreprinderile mici și mijlocii, și să evite obstacolele în calea bunei funcționări a pieței interne. Cerințele respective ar trebui să contribuie, de asemenea, la includerea costurilor la încheierea ciclului de viață în prețurile produselor și să ofere stimulente producătorilor pentru ca aceștia să țină seama în mai mare măsură de posibilitățile de reciclare și reutilizare atunci când își proiectează produsele. Cerințele ar trebui să se aplice atât schemelor noi de răspundere extinsă a producătorilor, cât și celor existente. Cu toate

acestea, schemele existente de răspundere extinsă a producătorilor au nevoie de o perioadă de tranziție pentru a-și adapta structurile și procedurile la noile cerințe.

- (10) Prevenirea generării de deșeuri este cea mai eficace modalitate de a îmbunătăți utilizarea eficientă a resurselor și de a reduce impactul deșeurilor asupra mediului. Prin urmare, este important ca statele membre să ia măsuri corespunzătoare pentru a preveni generarea de deșeuri și pentru a monitoriza și a evalua progresele înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a măsurilor respective. În vederea asigurării unei măsurări uniforme a progreselor globale înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a măsurilor de prevenire a generării de deșeuri, ar trebui să se instituie indicatori comuni.
- (11) Substanțele pe bază de plante din industria agroalimentară și produsele alimentare de origine nonanimală care nu mai sunt destinate consumului uman, fiind menite să fie utilizate ca hrană pentru animale, fac obiectul Regulamentului (CE) nr. 767/2009¹⁵ și nu sunt considerate deșeuri în sensul regulamentului menționat. Prin urmare, Directiva 2008/98/CE ar trebui să nu se aplice respectivelor produse și substanțe atunci când sunt utilizate ca hrană pentru animale, fiind necesar ca domeniul de aplicare al directivei menționate să fie clarificat în consecință.
- (12) Statele membre ar trebui să ia măsuri pentru a promova prevenirea generării de deșeuri alimentare în conformitate cu Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la data de 25 septembrie 2015, în special cu obiectivele acesteia privind reducerea la jumătate a deșeurilor alimentare până în 2030. Aceste măsuri ar trebui să vizeze prevenirea generării de deșeuri alimentare în cadrul producției primare, al prelucrării și fabricării, al comerțului cu amănuntul și al altor tipuri de distribuție de produse alimentare, al restaurantelor și al serviciilor de alimentație, precum și al gospodăriilor. Având în vedere beneficiile de mediu și economice ale prevenirii generării de deșeuri alimentare, statele membre ar trebui să stabilească măsuri specifice de prevenire a generării de deșeuri alimentare și ar trebui să măsoare progresele înregistrate în ceea ce privește reducerea deșeurilor alimentare. Pentru a facilita schimbul de bune practici pe întreg teritoriul UE, atât între statele membre, cât și între operatorii din sectorul alimentar, ar trebui să se instituie metodologii uniforme pentru măsurarea respectivă. Raportarea privind nivelurile de deșeuri alimentare ar trebui să aibă loc la fiecare doi ani.
- (13) Deșeurile industriale, anumite părți ale deșeurilor comerciale și deșeurile extractive sunt extrem de diversificate din punctul de vedere al compoziției și al volumului și sunt foarte diferite în funcție de structura economică a statului membru, de structura sectorului industrial sau comercial care generează deșeurile ori de densitatea industrială sau comercială dintr-o anumită zonă geografică. Prin urmare, pentru cea mai mare parte a deșeurilor industriale și extractive, o abordare orientată spre sectorul industrial, cu utilizarea documentelor de referință privind cele mai bune tehnici disponibile și a unor instrumente similare, reprezintă o soluție adecvată de abordare a aspectelor specifice referitoare la gestionarea unui anumit tip de

¹⁵

Regulamentul (CE) nr. 767/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind introducerea pe piață și utilizarea furajelor, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 79/373/CEE a Consiliului, a Directivei 80/511/CEE a Comisiei, a Directivelor 82/471/CEE, 83/228/CEE, 93/74/CEE, 93/113/CE și 96/25/CE ale Consiliului și a Deciziei 2004/217/CE a Comisiei (JO L 229, 1.9.2009, p. 1).

deșeuri¹⁶. Cu toate acestea, deșeurile de ambalaje industriale și comerciale ar trebui să facă în continuare obiectul cerințelor Directivei 94/62/CE și ale Directivei 2008/98/CE, inclusiv ale modificărilor aduse acestora.

- (14) Obiectivele privind pregătirea pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor municipale ar trebui majorate astfel încât să genereze beneficii de mediu, economice și sociale substanțiale.
- (15) Printr-o majorare progresivă a obiectivelor existente privind pregătirea pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor municipale ar trebui să se asigure faptul că materialele din deșeuri valoroase din punct de vedere economic sunt reutilizate și reciclate cu eficacitate și că materialele valoroase pe care le conțin deșeurile sunt reintroduse în economia europeană, impulsionând astfel Inițiativa privind materiile prime¹⁷ și crearea unei economii circulare.
- (16) Există diferențe mari între statele membre din perspectiva rezultatelor pe care acestea le-au obținut în domeniul gestionării deșeurilor, în special în ceea ce privește reciclarea deșeurilor municipale. Pentru a ține seama de aceste diferențe, statelor membre care, în conformitate cu datele Eurostat, în 2013 au reciclat mai puțin de 20 % din deșeurile lor municipale, ar trebui să li se acorde mai mult timp în vederea îndeplinirii obiectivelor privind pregătirea pentru reutilizare și reciclarea stabilite pentru 2025 și 2030. Având în vedere ratele naționale de progres observate în statele membre în ultimii cincisprezece ani, aceste state membre ar trebui să-și majoreze capacitatea de reciclare la niveluri care să depășească cu mult mediile înregistrate anterior pentru a realiza obiectivele respective. În vederea asigurării faptului că se înregistrează progrese constante în direcția realizării obiectivelor și că deficiențele în materie de punere în aplicare sunt remediate în timp util, statele membre cărora li se acordă mai mult timp ar trebui să îndeplinească obiective interimare și să stabilească un plan de punere în aplicare.
- (17) În vederea asigurării fiabilității datelor colectate privind pregătirea pentru reutilizare, este esențial să se instituie norme comune în materie de raportare. În mod similar, este important să se stabilească norme mai precise referitoare la modul în care statele membre ar trebui să raporteze ceea ce se reciclează efectiv și poate fi luat în calcul în vederea îndeplinirii obiectivelor în materie de reciclare. În acest sens, ca regulă generală, raportarea privind realizarea obiectivelor de reciclare trebuie să se bazeze pe contribuția la procesul de reciclare final. Pentru a limita sarcinile administrative, ar trebui să se permită statelor membre, în condiții stricte, să raporteze ratele de reciclare pe baza deșeurilor care ies din instalațiile de sortare. Pierderile în greutate ale materialelor sau ale substanțelor ca urmare a proceselor de transformare fizică și/sau chimică inerente procesului de reciclare final nu ar trebui să fie scăzute din greutatea deșeurilor raportate ca reciclate.
- (18) Pentru a calcula dacă obiectivele privind pregătirea pentru reutilizare și reciclarea sunt realizate, statele membre ar trebui să poată lua în considerare produsele și

¹⁶ Activitățile industriale fac obiectul BREF [documente de referință privind cele mai bune tehnici disponibile (BAT)], elaborate în temeiul Directivei 2010/75/UE privind emisiile industriale (JO L 334, 17.12.2010, p. 17), care includ informații referitoare la prevenirea utilizării resurselor și a generării de deșeuri, precum și la reutilizare, reciclare și valorificare. Revizuirea în curs a BREF-urilor și adoptarea de către Comisie a concluziilor BAT vor consolida impactul BREF-urilor asupra practicilor industriale care conduc la câștiguri suplimentare în ceea ce privește eficiența resurselor și un nivel mai ridicat de reciclare și valorificare a deșeurilor.

¹⁷ COM(2008)699 și COM(2014)297.

componentele care sunt pregătite pentru reutilizare de către operatori recunoscuți care se ocupă de reutilizare și de către scheme recunoscute de returnare a garanției și reciclarea metalelor care se efectuează în cadrul procesului de incinerare. În vederea asigurării unei calculări uniforme a acestor date, Comisia va adopta norme detaliate privind determinarea operatorilor recunoscuți care se ocupă de pregătirea pentru reutilizare și a schemelor recunoscute de returnare a garanției, privind criteriile de calitate pentru metalele reciclate și privind colectarea, verificarea și raportarea datelor.

- (19) În vederea asigurării unei puneri în aplicare mai bune, mai rapide și mai uniforme a prezentei directive și în vederea anticipării deficiențelor legate de punerea în aplicare, ar trebui să se instituie un sistem de alertă timpurie pentru a detecta deficiențele și a permite luarea de măsuri înainte de expirarea termenelor de îndeplinire a obiectivelor.
- (20) Respectarea obligației de a institui sisteme de colectare separată a hârtiei, a metalului, a plasticului și a sticlei este esențială pentru creșterea ratelor de pregătire pentru reutilizare și reciclare în statele membre. În plus, deșeurile biologice ar trebui să fie colectate separat în scopul de a contribui la creșterea ratelor de pregătire pentru reutilizare și reciclare și la prevenirea contaminării materialelor reciclabile uscate.
- (21) Gestionarea corespunzătoare a deșeurilor periculoase continuă să reprezinte o problemă în Uniune, iar datele privind tratarea acestora lipsesc parțial. Prin urmare, este necesar să se consolideze mecanismele de ținere a evidenței și de trasabilitate prin instituirea de registre electronice pentru deșeurile periculoase în statele membre. Colectarea de date în format electronic ar trebui să fie extinsă la alte tipuri de deșuri, după caz, în scopul de a simplifica sistemul de ținere a evidenței pentru întreprinderi și administrații și de a îmbunătăți monitorizarea fluxurilor de deșuri în Uniune.
- (22) Prezenta directivă stabilește obiective pe termen lung privind gestionarea deșeurilor Uniunii și oferă operatorilor economici și statelor membre o orientare clară referitoare la investițiile necesare pentru realizarea obiectivelor pe care prevede. În elaborarea strategiilor lor naționale de gestionare a deșeurilor și în planificarea investițiilor în infrastructura de gestionare a deșeurilor, statele membre ar trebui să utilizeze judicios fondurile structurale și de investiții europene, promovând prevenirea, reutilizarea și reciclarea în conformitate cu ierarhia deșeurilor.
- (23) Anumite materii prime au mare importanță pentru economia Uniunii și furnizarea acestora implică un grad ridicat de risc. În vederea garantării securității aprovizionării cu respectivele materii prime și în concordanță cu Inițiativa privind materiile prime și cu obiectivele și țintele Parteneriatului european pentru inovare privind materiile prime, statele membre ar trebui să ia măsuri menite să asigure cea mai bună gestionare posibilă a deșeurilor care conțin cantități semnificative de astfel de materii prime, ținând seama de fezabilitatea economică și tehnologică și de beneficiile ecologice. Comisia a stabilit o listă de materii prime critice pentru UE¹⁸. Această listă face obiectul unei revizuirii periodice de către Comisie.
- (24) Pentru a sprijini în continuare punerea în aplicare cu eficacitate a Inițiativei privind materiile prime, statele membre ar trebui, de asemenea, să promoveze reutilizarea produselor care constituie principalele surse de materii prime. Statele membre ar trebui, de asemenea, să includă în planurile lor de gestionare a deșeurilor măsuri corespunzătoare la nivel național privind colectarea și valorificarea deșeurilor care conțin cantități semnificative de aceste materii prime. Măsurile ar trebui să fie incluse

¹⁸

COM(2014) 297.

în planurile de gestionare a deșeurilor atunci când acestea sunt actualizate pentru prima dată după intrarea în vigoare a prezentei directive. Comisia va furniza informații privind grupele de produse relevante și fluxurile de deșeuri la nivelul UE. Această dispoziție nu împiedică statele membre să ia măsuri privind alte materii prime considerate ca fiind importante pentru economia lor națională.

- (25) Deșeurile au efecte negative directe asupra mediului și a bunăstării cetățenilor, costurile ridicate de depoluare fiind o povară economică inutilă pentru societate. Introducerea unor măsuri specifice în planurile de gestionare a deșeurilor și asigurarea aplicării lor corespunzătoare de către autoritățile competente ar trebui să contribuie la eradicarea acestei probleme.
- (26) Pentru a reduce sarcinile de reglementare suportate de unitățile sau întreprinderile mici, ar trebui să se introducă o simplificare a cerințelor de înregistrare în cazul unităților sau întreprinderilor mici care colectează ori transportă cantități reduse de deșeuri nepericuloase. Este posibil să fie necesar ca pragul cantitativ pentru astfel de deșeuri să fie adaptat de către Comisie.
- (27) Rapoartele de punere în aplicare elaborate de statele membre o dată la trei ani nu s-au dovedit a fi un instrument eficace pentru verificarea conformității și asigurarea unei bune puneri în aplicare, generând sarcini administrative inutile. Prin urmare, este oportun să se abroge dispozițiile care impun statelor membre obligația de a întocmi astfel de rapoarte. În schimb, monitorizarea conformității ar trebui să se bazeze exclusiv pe datele statistice pe care statele membre le raportează în fiecare an Comisiei.
- (28) Datele statistice raportate de statele membre sunt esențiale pentru Comisie în cadrul evaluării respectării legislației în domeniul deșeurilor la nivelul statelor membre. Calitatea, fiabilitatea și comparabilitatea statisticilor ar trebui îmbunătățite prin introducerea unui punct de intrare unic pentru toate datele referitoare la deșeuri, prin eliminarea obligațiilor de raportare caduce, prin evaluarea comparativă a metodologiilor naționale de raportare și prin introducerea unui raport privind verificarea calității datelor. Prin urmare, atunci când întocmesc rapoartele privind realizarea obiectivelor stabilite în legislația în domeniul deșeurilor, statele membre trebuie să utilizeze cea mai recentă metodologie elaborată de Comisie și de institutele naționale de statistică ale statelor membre.
- (29) Pentru a completa sau a modifica Directiva 2008/98/CE, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din tratat ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește articolul 5 alineatul (2), articolul 6 alineatul (2), articolul 7 alineatul (1), articolul 11a alineatele (2) și (6), articolul 26, articolul 27 alineatele (1) și (4) și articolul 38 alineatele (1), (2) și (3). Este deosebit de important ca, în cursul activității sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări corespunzătoare, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, la timp și corespunzătoare a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (30) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a Directivei 2008/98/CE, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare în ceea ce privește articolul 9 alineatele (4) și (5), articolul 33 alineatul (2), articolul 35 alineatul

(5) și articolul 37 alineatul (6). Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁹.

- (31) Prin urmare, Directiva 2008/98/CE ar trebui modificată în consecință.
- (32) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative²⁰, statele membre și-au luat angajamentul ca notificarea măsurilor lor de transpunere să fie însoțită, în cazuri justificate, de unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare ale instrumentelor naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată.
- (33) Întrucât obiectivele prezentei directive, și anume îmbunătățirea gestionării deșeurilor în Uniune, fapt ce contribuie la protecția, păstrarea și îmbunătățirea calității mediului, la sănătatea oceanelor și la siguranța fructelor de mare prin reducerea deșeurilor marine, precum și la utilizarea prudentă și rațională a resurselor naturale în întreaga Uniune, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea sau efectele măsurilor, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta din urmă poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări

Directiva 2008/98/CE se modifică după cum urmează:

- (1) La articolul 2 alineatul (2) se adaugă următoarea literă (e):

„(e) materii prime pentru furaje, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul (CE) 767/2009 al Parlamentului European și al Consiliului(*).

(*) Regulamentul (CE) 767/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind introducerea pe piață și utilizarea furajelor, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 79/373/CEE a Consiliului, a Directivei 80/511/CEE a Comisiei, a Directivelor 82/471/CEE, 83/228/CEE, 93/74/CEE, 93/113/CE și 96/25/CE ale Consiliului și a Deciziei 2004/217/CE a Comisiei (JO L 229, 1.9.2009, p. 1).”;

- (2) Articolul 3 se modifică după cum urmează:

- (a) se introduce următorul punct 1a:

„1a. «deșeuri municipale» înseamnă

¹⁹ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

²⁰ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

- (a) deșeuri amestecate și deșeuri colectate separat de la gospodării, inclusiv:
 - hârtia și cartonul, sticla, metalele, materialele plastice, deșeurile biologice, lemnul, textilele, deșeurile de echipamente electrice și electronice, deșeurile de baterii și acumulatori;
 - deșeurile voluminoase, inclusiv aparatele de uz casnic, saltelele și mobila;
 - deșeurile de grădină, inclusiv frunzele și resturile rezultate în urma tunderii gazonului;
- (b) deșeuri amestecate și deșeuri colectate separat din alte surse care sunt comparabile cu deșeurile menajere din punct de vedere al naturii, al compoziției și al cantității lor;
- (c) deșeuri generate de activitatea de curățare a piețelor și a străzilor, inclusiv gunoaiele adunate de pe străzi, conținutul containerelor pentru deșeuri și deșeurile rezultate din activitatea de întreținere a parcurilor și a grădinilor.

Deșeurile municipale nu includ deșeurile provenite din rețeaua de canalizare și tratare, inclusiv nămolul de epurare și deșeurile provenite din activități de construcție și demolări;”;

(b) se introduce următorul punct 2a:

„2a. «deșeuri nepericuloase» înseamnă deșeurile care nu prezintă niciuna dintre proprietățile periculoase enumerate în anexa III;”;

(c) punctul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„4. «deșeuri biologice» înseamnă deșeuri biodegradabile provenite din grădini și parcuri, deșeuri alimentare și de bucătărie provenite din gospodării, restaurante, unități de alimentație și magazine de vânzare cu amănuntul, deșeuri comparabile provenite din uzinele de prelucrare a produselor alimentare și alte deșeuri cu proprietăți similare în materie de biodegradabilitate care sunt comparabile din punct de vedere al naturii, al compoziției și al cantității lor;”;

(d) se introduce următorul punct 4a:

„4a. «deșeuri provenite din activități de construcție și demolări» înseamnă deșeuri care se încadrează în categoriile de deșeuri provenite din activități de construcție și demolări menționate în lista deșeurilor adoptată în temeiul articolului 7;”;

(e) punctul 16 se înlocuiește cu următorul text:

„16. «pregătire pentru reutilizare» înseamnă operațiunile de valorificare prin verificare, curățare sau reparare prin care deșeurile, produsele sau componentele produselor care au fost colectate de către un operator recunoscut care se ocupă de pregătirea pentru reutilizare sau de o schemă recunoscută de returnare a garanției sunt astfel pregătite încât pot fi reutilizate fără nicio altă operațiune de pretratare;”;

(f) se introduc următoarele puncte 17a și 17b:

„17a. «proces de reciclare final» înseamnă procesul de reciclare care începe atunci când nu mai este necesară nicio operațiune mecanică de sortare, deșeurile intrând într-un proces de producție și fiind prelucrate cu eficacitate în produse, materiale sau substanțe;

17b. «rambleiaj» înseamnă orice operațiune de valorificare în cadrul căreia se utilizează deșeuri adecvate fie în scopuri de refacere în zonele în care s-au efectuat excavări, fie în scopuri de amenajare de arhitectură peisagistică ori de construcții, în locul altor materiale care nu sunt deșeuri și care în caz contrar ar fi fost utilizate în scopul respectiv;”;

(3) La articolul 4 se adaugă următorul alineat (3):

„3. Statele membre utilizează instrumentele economice adecvate în scopul de a furniza stimulente pentru aplicarea ierarhiei deșeurilor.

Statele membre raportează Comisiei instrumentele specifice instituite în conformitate cu prezentul alineat până la [*a se introduce data: optsprezece luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive*] și la fiecare cinci ani de la data respectivă.”;

(4) Articolul 5 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„1. Statele membre asigură faptul că o substanță sau un obiect care rezultă dintr-un proces de producție al cărui obiectiv principal nu este producerea respectivei substanțe sau a respectivului obiect nu este considerat deșeu, ci un subprodus, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„2. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 38a pentru a stabili criterii detaliate privind aplicarea condițiilor prevăzute la alineatul (1) în cazul unor substanțe sau obiecte specifice.”;

(c) se adaugă următorul alineat (3):

„3. Statele membre transmit Comisiei o notificare privind reglementările tehnice adoptate în temeiul alineatului (1) în conformitate cu Directiva 2015/1535/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (*), în cazurile în care directiva menționată impune o astfel de obligație.

(*) JO L 241, 17.9.2015, p. 1.”;

(5) Articolul 6 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) teza introductivă și litera (a) se înlocuiesc cu următorul text:

„1. Statele membre asigură faptul că deșeurile care au fost supuse unei operațiuni de valorificare sunt considerate ca încetând să mai fie deșeuri dacă respectă următoarele condiții:

(a) substanța sau obiectul se poate utiliza în scopuri specifice;”;

(ii) al doilea paragraf se elimină;

(b) alineatele (2), (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„2. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 38a pentru a stabili criterii detaliate privind aplicarea condițiilor prevăzute la alineatul (1) în cazul anumitor deșeuri. Respectivul criterii detaliate includ valorile-limită pentru

poluanți, dacă este necesar, și iau în considerare orice eventuale efecte negative asupra mediului ale substanței sau ale obiectului în cauză.

3. Deșeurile care sunt considerate ca încetând să mai fie deșeuri în conformitate cu alineatul (1) pot fi considerate ca fiind pregătite pentru reutilizare, reciclate sau valorificate la calcularea îndeplinirii obiectivelor stabilite în prezenta directivă, în Directiva 94/62/CE, în Directiva 2000/53/CE, în Directiva 2006/66/CE și în Directiva 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului(*) dacă au făcut obiectul unei pregătiri pentru reutilizare, respectiv al unei reciclări sau valorificări în conformitate cu directivele menționate.

4. Statele membre transmit Comisiei o notificare privind reglementările tehnice adoptate în temeiul alineatului (1) în conformitate cu Directiva 2015/1535/CE a Parlamentului European și a Consiliului, în cazul în care directiva menționată impune o astfel de obligație.

(*) Directiva 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE) (JO L 197, 24.7.2012, p. 38).”;

(6) Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„1. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 38a pentru a stabili lista deșeurilor.”;

(b) alineatul (5) se elimină;

(7) Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) se adaugă următorul paragraf:

„Aceste măsuri pot include, de asemenea, instituirea unor scheme de răspundere extinsă a producătorilor care să definească obligațiile operaționale și financiare specifice pentru producătorii de produse.”;

(b) la alineatul (2), a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

„Aceste măsuri pot încuraja, printre altele, dezvoltarea, producerea și comercializarea produselor adaptate unei utilizări multiple, care sunt durabile din punct de vedere tehnic și care pot, după ce au devenit deșeuri, să facă obiectul pregătirii în vederea reutilizării și al reciclării, pentru a facilita punerea în aplicare corespunzătoare a ierarhiei deșeurilor. Măsurile ar trebui să țină seama de impactul produselor pe parcursul întregului lor ciclu de viață.”;

(c) Se adaugă următorul alineat (5):

„5. Comisia organizează un schimb de informații între statele membre și actorii implicați în schemele de răspundere a producătorilor privind punerea în aplicare din punct de vedere practic a cerințelor definite la articolul 8a și privind cele mai bune practici pentru a asigura guvernanta adecvată și cooperarea transfrontalieră a schemelor de răspundere extinsă a producătorilor. Acesta include, printre altele, schimbul de informații privind caracteristicile organizaționale și monitorizarea organizațiilor competente în materie de răspundere a producătorilor, selecția operatorilor care se ocupă de gestionarea deșeurilor și prevenirea generării de deșeuri. Comisia publică rezultatele acestui schimb de informații.”;

(8) Se introduce următorul articol 8a:

„Articolul 8a

Cerințele generale privind schemele de răspundere extinsă a producătorilor

1. Statele membre asigură faptul că schemele de răspundere extinsă a producătorilor, instituite în conformitate cu articolul 8 alineatul (1):

- definesc în mod clar rolurile și responsabilitățile producătorilor de produse care introduc bunuri pe piața Uniunii, ale organizațiilor care pun în aplicare răspunderea extinsă a producătorilor în numele acestora, ale operatorilor privați sau publici care se ocupă de deșeuri, ale autorităților locale și, dacă este cazul, ale operatorilor recunoscuți care se ocupă de pregătirea pentru reutilizare;
- definesc obiective măsurabile în materie de gestionare a deșeurilor, în conformitate cu ierarhia deșeurilor, în scopul de a realiza cel puțin obiectivele cantitative relevante pentru schemă, astfel cum se prevede în prezenta directivă, în Directiva 94/62/CE, în Directiva 2000/53/CE, în Directiva 2006/66/CE și în Directiva 2012/19/UE;
- instituie un sistem de raportare pentru a colecta date privind produsele introduse pe piața Uniunii de către producătorii care fac obiectul răspunderii extinse. Odată ce aceste produse devin deșeuri, sistemul de raportare asigură culegerea de date privind colectarea și tratarea deșeurilor respective, precizând, după caz, tipul fluxurilor de deșeuri;
- asigură egalitatea de tratament și nediscriminarea între producătorii de produse și în ceea ce privește întreprinderile mici și mijlocii.

2. Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura faptul că deținătorii de deșeuri vizați de schemele de răspundere extinsă a producătorilor instituite în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) sunt informați cu privire la sistemele existente de colectare a deșeurilor și la prevenirea generării de deșeuri. Statele membre iau, de asemenea, măsuri menite să creeze stimulente pentru deținătorii de deșeuri în vederea participării la sisteme de colectare separată, în special prin intermediul stimulentei economice sau al reglementărilor, după caz.

3. Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura faptul că orice organizație înființată în scopul de a pune în aplicare obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorilor în numele unui producător de produse:

- (a) are un domeniu de aplicare clar definit în ceea ce privește sfera geografică, produsele și materialele vizate;
- (b) are mijloacele operaționale și financiare necesare pentru a-și îndeplini obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorilor;
- (c) instituie un mecanism de autocontrol adecvat, susținut de audituri independente periodice pentru a evalua:
 - gestiunea financiară a organizației, inclusiv conformitatea cu cerințele prevăzute la alineatul 4 literele (a) și (b);
 - calitatea datelor colectate și raportate în conformitate cu alineatul (1) a treia liniuță și cu cerințele Regulamentului (CE) nr. 1013/2006;
- (d) pune la dispoziția publicului informații cu privire la:

- proprietari și membri;
- contribuțiile financiare plătite de producători;
- procedura de selecție a operatorilor care se ocupă de gestionarea deșeurilor.

4. Statele membre iau măsurile necesare menite să asigure faptul că respectivele contribuții financiare plătite de producători pentru îndeplinirea obligațiilor care le revin în materie de răspundere extinsă:

(a) acoperă totalitatea costurilor de gestionare a deșeurilor pentru produsele pe care le introduc pe piața Uniunii, inclusiv toate elementele următoare:

- costurile aferente colectării separate, precum și operațiunilor de sortare și tratare necesare pentru îndeplinirea obiectivelor privind gestionarea deșeurilor prevăzute la alineatul (1) a doua liniuță, luându-se în considerare veniturile dobândite din reutilizare sau din vânzările de materii prime secundare obținute din produsele lor;
- costurile aferente furnizării de informații adecvate deținătorilor de deșuri în conformitate cu alineatul (2);
- costurile aferente colectării de date și obligațiilor de raportare în conformitate cu alineatul (1) a treia liniuță;

(b) sunt ajustate pe baza costurilor reale la încheierea ciclului de viață aferente produselor individuale sau grupurilor de produse similare, în special luând în considerare potențialul lor de reutilizare și reciclare;

(c) se bazează pe costul optimizat al serviciilor furnizate în cazurile în care operatorii care se ocupă de gestionarea deșeurilor publice sunt responsabili de punerea în aplicare a sarcinilor operaționale în numele schemei de răspundere extinsă a producătorilor.

5. Statele membre stabilesc un cadru adecvat de monitorizare și aplicare în vederea asigurării faptului că producătorii de produse pun în aplicare obligațiile care le revin în materie de răspundere extinsă, mijloacele financiare sunt corect utilizate și toți actorii implicați în punerea în aplicare a schemei raportează date fiabile.

În cazul în care, pe teritoriul unui stat membru, mai multe organizații pun în aplicare obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorilor în numele acestora, statele membre instituie o autoritate independentă care să supravegheze punerea în aplicare a obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor.

6. Statele membre instituie o platformă pentru a asigura un dialog regulat între părțile interesate implicate în punerea în aplicare a răspunderii extinse a producătorilor, inclusiv între operatorii privați sau publici care se ocupă de deșuri, autoritățile locale și, dacă este cazul, operatorii recunoscuți care se ocupă de pregătirea pentru reutilizare.”

7. Statele membre iau măsuri pentru a asigura faptul că schemele de răspundere extinsă a producătorilor care au fost instituite înainte de [*a se introduce data: optsprezece luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive*] sunt conforme cu dispozițiile prezentului articol în termen de douăzeci și patru de luni de la data respectivă.”;

(9) Articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

Prevenirea generării de deșeuri

1. Statele membre iau măsuri de prevenire a generării de deșeuri. Aceste măsuri:

- încurajează utilizarea produselor care sunt eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor, sunt durabile, pot fi reparate și pot fi reciclate;
- identifică și vizează produsele care sunt principalele surse de materii prime de mare importanță pentru economia Uniunii și a căror furnizare implică un risc ridicat, în scopul de a preveni transformarea acestora în deșeuri;
- încurajează instituirea de sisteme care promovează activitățile de reutilizare, inclusiv, în special, pentru echipamentele electrice și electronice, textile și mobilă;
- reduc generarea de deșeuri în cadrul proceselor legate de producția industrială, extracția mineralelor și construcții și demolări, luând în considerare cele mai bune tehnici disponibile;
- reduc generarea de deșeuri alimentare în cadrul producției primare, al prelucrării și fabricării, al comerțului cu amănuntul și al altor tipuri de distribuție de produse alimentare, al restaurantelor și al serviciilor de alimentație, precum și al gospodăriilor.

2. Statele membre monitorizează și evaluează punerea în aplicare a măsurilor de prevenire a generării de deșeuri. În acest scop, utilizează indicatori și obiective calitative sau cantitative corespunzătoare, în special în ceea ce privește cantitatea de deșeuri municipale pe cap de locuitor care sunt eliminate sau supuse valorificării energetice.

3. Statele membre monitorizează și evaluează punerea în aplicare a măsurilor pe care le-au instituit în materie de prevenire a generării de deșeuri alimentare prin măsurarea acestora pe baza metodologiilor stabilite în conformitate cu alineatul (4).

4. Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a institui indicatori care să măsoare progresele globale înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a măsurilor de prevenire a generării de deșeuri. În vederea asigurării unei măsurări uniforme a nivelurilor deșeurilor alimentare, Comisia adoptă un act de punere în aplicare pentru a stabili o metodologie comună, inclusiv cerințe minime de calitate. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 39 alineatul (2).

5. În fiecare an, Agenția Europeană de Mediu publică un raport care prezintă evoluția în materie de prevenire a generării de deșeuri pentru fiecare stat membru și pentru Uniune în ansamblul său, inclusiv în ceea ce privește decuplarea generării de deșeuri de creșterea economică și tranziția către o economie circulară.”;

(10) Articolul 11 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), primul și al doilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„1. Statele membre iau măsuri, după caz, de promovare a activităților de pregătire pentru reutilizare, în special prin încurajarea instituirii și sprijinirea rețelelor de reutilizare și reparare, prin facilitarea accesului rețelelor respective la punctele de colectare a deșeurilor și prin promovarea utilizării instrumentelor economice, a criteriilor aplicabile achizițiilor publice, a obiectivelor cantitative sau a altor măsuri.

Statele membre iau măsuri de promovare a unei reciclări de înaltă calitate și, în acest scop, instituie sisteme de colectare separată a deșeurilor, în cazul în care este posibil din punct de vedere tehnic, ecologic și economic și este oportun pentru îndeplinirea standardelor de calitate necesare aplicabile sectoarelor de reciclare relevante și pentru realizarea obiectivelor stabilite la alineatul (2).”;

(b) la alineatul (1) se introduce următorul paragraf:

„Statele membre iau măsuri de promovare a sistemelor de sortare pentru deșeurile provenite din activități de construcție și demolări și pentru cel puțin următoarele: lemn, agregate, metal, sticlă și ipsos.”;

(c) alineatul (2) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) până în 2020, pregătirea pentru reutilizare, reciclarea și rambleiajul deșeurilor nepericuloase provenite din activități de construcție și demolări, cu excepția materialelor geologice naturale definite la categoria 17 05 04 din lista deșeurilor, se mărește la un nivel minim de 70 % din greutate.”;

(d) la alineatul (2) se adaugă următoarele litere (c) și (d):

„(c) până în 2025, pregătirea pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor municipale se mărește la un nivel minim de 60 % din greutate;

„(d) până în 2030, pregătirea pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor municipale se mărește la un nivel minim de 65 % din greutate.”;

(e) alineatele (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„3. Pentru realizarea obiectivelor menționate la alineatul (2) literele (c) și (d), Estonia, Grecia, Croația, Letonia, Malta, România și Slovacia pot beneficia de o perioadă suplimentară de cinci ani. Statul membru transmite Comisiei o notificare privind intenția sa de a recurge la această dispoziție cel târziu cu 24 de luni înainte de expirarea termenelor prevăzute la alineatul (2) literele (c) și (d). În cazul unei prelungiri, statul membru ia măsurile necesare pentru ca, până în 2025 și, respectiv, 2030, rata de pregătire pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor municipale să crească la minimum 50 % și 60 % din greutate.

Notificarea este însoțită de un plan de punere în aplicare în care sunt prezentate măsurile necesare pentru asigurarea respectării obiectivelor înainte de expirarea noului termen. Planul include, de asemenea, un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a măsurilor propuse și o evaluare a impactului preconizat al acestora.

4. Până cel târziu la data de 31 decembrie 2024, Comisia examinează obiectivul prevăzut la alineatul (2) litera (d) în vederea majorării acestuia și a luării în considerare a stabilirii unor obiective pentru alte fluxuri de deșeuri. În acest scop, Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, după caz, de o propunere.”;

(d) alineatul (5) se elimină;

(11) Se introduce următorul articol 11a:

„*Articolul 11a*

Reguli privind calcularea îndeplinirii obiectivelor prevăzute la articolul 11

„1. Pentru a calcula dacă s-au îndeplinit obiectivele prevăzute la articolul 11 alineatul (2) literele (c) și (d) și la articolul 11 alineatul (3),

- (a) greutatea deșeurilor municipale reciclate se consideră a fi greutatea deșeurilor care intră în procesul de reciclare final;
 - (b) greutatea deșeurilor municipale pregătite pentru reutilizare se consideră a fi greutatea deșeurilor municipale care au fost valorificate sau colectate de către un operator recunoscut care se ocupă de pregătirea pentru reutilizare și care au fost supuse tuturor operațiunilor necesare de verificare, curățare și reparare astfel încât reutilizarea să nu necesite nicio operațiune suplimentară de sortare sau pretratare;
 - (c) statele membre pot include produse și componente pregătite pentru reutilizare de către operatori recunoscuți care se ocupă de pregătirea pentru reutilizare sau de către scheme recunoscute de returnare a garanției. În vederea calculării ratei ajustate a deșeurilor municipale pregătite pentru reutilizare și reciclate ținând cont de greutatea produselor și a componentelor pregătite pentru reutilizare, statele membre utilizează date verificate provenind de la operatori și aplică formula prevăzută în anexa VI.
2. În vederea asigurării unor condiții armonizate pentru aplicarea alineatului (1) literele (b) și (c) și a anexei VI, Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 38a care stabilesc cerințe minime de calitate și cerințe operaționale minime pentru determinarea operatorilor recunoscuți care se ocupă de pregătirea pentru reutilizare și a schemelor recunoscute de returnare a garanției, inclusiv norme specifice privind colectarea de date, verificarea și raportarea.
3. Prin derogare de la alineatul (1), greutatea deșeurilor care rezultă din orice operațiune de sortare poate fi raportată ca fiind greutatea deșeurilor municipale reciclate cu condiția ca:
- (a) deșeurile rezultate respective să fie trimise către un proces de reciclare final;
 - (b) greutatea materialelor sau a substanțelor care nu sunt supuse unui proces de reciclare final și care sunt eliminate sau valorificate energetic să rămână sub 10 % din greutatea totală care urmează să fie raportată ca reciclată.
4. Statele membre instituie un sistem eficace de control al calității și de trasabilitate a deșeurilor municipale pentru a asigura îndeplinirea condițiilor prevăzute la alineatul (3) literele (a) și (b). Sistemul poate consta fie în registre electronice înființate în temeiul articolului 35 alineatul (4), fie în specificații tehnice pentru cerințele de calitate aplicabile deșeurilor triate, fie în orice măsuri echivalente care să asigure fiabilitatea și exactitatea datelor colectate privind deșeurile reciclate.
5. Pentru a calcula dacă s-au realizat obiectivele prevăzute la articolul 11 alineatul (2) literele (c) și (d) și la articolul 11 alineatul (3), statele membre pot lua în considerare reciclarea metalelor realizată în cadrul procesului de incinerare proporțional cu rata deșeurilor municipale incinerate, cu condiția ca metalele reciclate să îndeplinească anumite cerințe de calitate.
6. În vederea asigurării unor condiții armonizate pentru aplicarea alineatului (5), Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 38a care stabilesc o metodologie comună privind calcularea greutății metalelor ce au fost reciclate în cadrul procesului de incinerare, inclusiv criteriile de calitate pentru metalele reciclate.

7. Deșeurile trimise către alt stat membru în scopul pregătirii pentru reutilizare, al reciclării sau al rambleiajului în respectivul alt stat membru nu pot fi luate în calcul în vederea îndeplinirii obiectivelor prevăzute la articolul 11 alineatele (2) și (3) decât de către statul membru în care au fost colectate deșeurile.

8. Deșeurile exportate din Uniune în scopul pregătirii pentru reutilizare sau al reciclării sunt luate în calcul în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 11 alineatele (2) și (3) de către statul membru în care au fost colectate deșeurile numai dacă sunt îndeplinite cerințele de la alineatul (4) și dacă, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1013/2006, exportatorul poate demonstra că transferurile de deșeuri respectă cerințele regulamentului menționat și că tratarea deșeurilor în afara Uniunii a avut loc în condiții care sunt echivalente cu cerințele legislației relevante a Uniunii privind protecția mediului.”;

(12) Se introduce următorul articol 11b:

„Articolul 11b

Raportul de alertă timpurie

1. Comisia, în cooperare cu Agenția Europeană de Mediu, elaborează rapoarte privind progresele înregistrate în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 11 alineatul (2) literele (c) și (d) și la articolul 11 alineatul (3) cel târziu cu trei ani înainte de expirarea fiecărui termen prevăzut în dispozițiile respective.

2. Rapoartele menționate la alineatul (1) includ următoarele:

- (a) o estimare a gradului de îndeplinire a obiectivelor de către fiecare stat membru;
- (b) o listă a statelor membre care riscă să nu îndeplinească obiectivele în termenele respective, însoțită de recomandări corespunzătoare pentru statele membre vizate.”;

(13) Articolul 22 se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre asigură colectarea separată a deșeurilor biologice, în cazul în care este posibil din punct de vedere tehnic, ecologic și economic și este oportun pentru asigurarea standardelor de calitate relevante aplicabile compostului și pentru realizarea obiectivelor stabilite la articolul 11 alineatul (2) literele (a), (c) și (d) și la articolul 11 alineatul (3).

Statele membre iau măsuri, dacă este cazul și în conformitate cu articolele 4 și 13, pentru a încuraja următoarele:

- (a) reciclarea, inclusiv compostarea, și fermentarea deșeurilor biologice;
- (b) tratarea deșeurilor biologice într-un mod care să asigure un nivel ridicat de protecție a mediului;
- (c) utilizarea unor materiale sigure pentru mediu produse din deșeurile biologice.”;

(14) La articolul 26 se adaugă următoarele paragrafe:

„Statele membre pot exonera autoritățile competente de obligația de a ține un registru cu unitățile sau întreprinderile care colectează sau transportă cantități de deșeuri nepericuloase care nu depășesc 20 de tone pe an.

Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 38a în scopul de a adapta pragul pentru cantitățile de deșeuri nepericuloase.”;

(15) Articolul 27 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„1. Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 38a, acte delegate care stabilesc standarde tehnice minime pentru activitățile de tratare care necesită o autorizație în temeiul articolului 23 în cazul în care există dovezi că respectivele standarde minime ar genera un beneficiu în ceea ce privește protecția sănătății umane și a mediului.”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„4. Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 38a, acte delegate care stabilesc standardele minime pentru activitățile care necesită înregistrarea în temeiul articolului 26 literele (a) și (b) în cazul în care există dovezi că respectivele standarde minime ar genera un beneficiu în ceea ce privește protecția sănătății umane și a mediului sau evitarea perturbării pieței interne.”;

(16) Articolul 28 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(i) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) schemele existente de colectare a deșeurilor și principalele instalații de eliminare și valorificare, inclusiv orice dispoziții speciale pentru uleiurile uzate, deșeurile periculoase, deșeurile care conțin cantități semnificative de materii prime care sunt de mare importanță pentru economia Uniunii și a căror furnizare implică un risc ridicat sau fluxurile de deșeuri care fac obiectul legislației specifice a Uniunii;”;

(ii) se adaugă următoarea literă (f):

„(f) măsuri de combatere a tuturor formelor de producere de deșeuri și de curățare a tuturor tipurilor de deșeuri.”;

(b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„5. Planurile de gestionare a deșeurilor respectă cerințele în materie de planificare a deșeurilor prevăzute la articolul 14 din Directiva 94/62/CE, obiectivele prevăzute la articolul 11 alineatele (2) și (3) din prezenta directivă și cerințele de la articolul 5 din Directiva 1999/31/CE.”;

(17) Articolul 29 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„1. Statele membre instituie programe de prevenire a generării de deșeuri care prevăd măsuri de prevenire a generării de deșeuri, în conformitate cu articolele 1, 4 și 9.”;

(b) alineatele (3) și (4) se elimină;

(18) Articolul 33 alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„2. Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili formatul de notificare a informațiilor privind adoptarea respectivelor planuri și programe și privind revizuirile substanțiale care le-au fost aduse. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 39 alineatul (2).”;

(19) Articolul 35 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„1. Unitățile sau întreprinderile menționate la articolul 23 alineatul (1), producătorii de deșeuri periculoase și unitățile și întreprinderile care colectează sau transportă deșeuri periculoase cu titlu profesional sau acționează în calitate de comercianți și de brokeri de deșeuri periculoase țin o evidență cronologică a cantității, a naturii și a originii deșeurilor respective și, atunci când este relevant, a destinației, a frecvenței colectării, a modului de transport și a metodei de tratare prevăzute pentru deșeuri. Unitățile, întreprinderile și producătorii în cauză pun aceste informații la dispoziția autorităților competente prin intermediul registrului electronic sau al registrelor care trebuie instituite în temeiul alineatului (4).”;

(c) se adaugă următoarele alineate (4) și (5):

„4. Statele membre instituie un registru electronic sau registre coordonate pentru a înregistra datele privind deșeurile periculoase menționate la alineatul (1) care acoperă întregul teritoriu geografic al statului membru în cauză. Statele membre pot institui astfel de registre pentru alte fluxuri de deșeuri, în special pentru fluxurile de deșeuri în privința cărora sunt stabilite obiective în legislația Uniunii. Statele membre utilizează datele privind deșeurile raportate de operatorii industriali în cadrul Registrului European al Poluanților Emiși și Transferați, înființat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

5. Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili condițiile minime privind funcționarea registrelor respective. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 39 alineatul (2).

(*) Regulamentul (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 ianuarie 2006 de instituire a unui registru european al emisiilor și transferului de poluanți și de modificare a Directivelor 91/689/CEE și 96/61/CE ale Consiliului (JO L 33, 4.2.2006, p. 1).”;

(20) La articolul 36, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„1. Statele membre adoptă măsurile necesare pentru interzicerea abandonării, a aruncării sau a gestionării necontrolate a deșeurilor, inclusiv a producerii de deșeuri.”;

(21) Articolul 37 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 37*

Raportare

1. Statele membre raportează Comisiei, pentru fiecare an calendaristic, datele privind punerea în aplicare a articolului 11 alineatul (2) literele (a)-(d) și alineatul (3). Statele membre raportează datele pe cale electronică, în termen de 18 luni de la sfârșitul anului de raportare pentru care sunt colectate datele. Acestea se raportează în formatul stabilit de Comisie în conformitate cu alineatul (6). Prima raportare are ca obiect datele aferente perioadei cuprinse între 1 ianuarie 2020 și 31 decembrie 2020.

2. Statele membre raportează Comisiei, pentru fiecare an calendaristic, datele privind punerea în aplicare a articolului 9 alineatul (4). Statele membre raportează datele pe cale electronică, în termen de 18 luni de la sfârșitul perioadei de raportare pentru care

sunt colectate datele. Acestea se raportează în formatul stabilit de Comisie în conformitate cu alineatul (6). Prima raportare are ca obiect perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2020 și 31 decembrie 2021.

3. În scopul verificării conformității cu articolul 11 alineatul (2) litera (b), cantitatea de deșeuri utilizată pentru operațiuni de rambleiaj se raportează separat de cantitatea de deșeuri pregătite pentru reutilizare sau reciclate. Operațiunea de retratare a deșeurilor în urma căreia se obțin materiale ce urmează să fie folosite pentru operațiuni de rambleiaj se raportează ca rambleiaj.

4. Datele raportate de statul membru în conformitate cu prezentul articol sunt însoțite de un raport de verificare a calității și de un raport privind măsurile adoptate în temeiul articolului 11a alineatul (4).

5. Comisia analizează datele raportate în conformitate cu prezentul articol și publică un raport cu privire la rezultatele analizei respective. Raportul evaluează modul de organizare a colectării datelor, sursele datelor și metodologia utilizată în statele membre, precum și caracterul complet, fiabilitatea, actualitatea și consecvența datelor respective. Evaluarea poate include recomandări specifice de îmbunătățire. Raportul se elaborează o dată la trei ani.

6. Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc formatul pentru raportarea datelor în conformitate cu alineatele (1) și (2) și pentru raportarea operațiunilor de rambleiaj. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 39 alineatul (2).”;

(22) Articolul 38 se înlocuiește cu următorul text:

„1. Comisia poate elabora orientări privind interpretarea definițiilor noțiunilor de «valorificare» și «eliminare».

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 38a în scopul de a specifica aplicarea formulei pentru instalațiile de incinerare menționate la punctul R1 din anexa II. Condițiile climaterice locale, cum ar fi intensitatea frigului și nevoia de încălzire, pot fi luate în considerare în măsura în care acestea influențează cantitățile de energie care pot fi utilizate sau produse din punct de vedere tehnic sub formă de electricitate, căldură, vaporii de răcire sau de tratare. Condițiile locale ale regiunilor ultraperiferice, astfel cum sunt recunoscute la articolul 349 al treilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și ale teritoriilor menționate la articolul 25 din Actul de aderare din 1985 pot fi, de asemenea, luate în considerare.

2. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 38a, pentru a modifica anexele I-V în funcție de progresele științifice și tehnice.

3. Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 38a, actele delegate necesare pentru modificarea anexei VI.”;

(23) Se introduce următorul articol 38a:

„Articolul 38a

Exercitarea delegării

1. Competența de a adopta acte delegate se conferă Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

2. Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 5 alineatul (2), la articolul 6 alineatul (2), la articolul 7 alineatul (1), la articolul 11a alineatele (2) și (6), la articolul 26, la articolul 27 alineatele (1) și (4) și la articolul 38 alineatele (1), (2) și (3) se conferă Comisiei pentru o perioadă de timp nedeterminată începând de la [a se introduce data intrării în vigoare a prezentei directive].

3. Delegarea de competențe menționată la articolul 5 alineatul (2), la articolul 6 alineatul (2), la articolul 7 alineatul (1), la articolul 11a alineatele (2) și (6), la articolul 26, la articolul 27 alineatele (1) și (4) și la articolul 38 alineatele (1), (2) și (3) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării competenței pe care o menționează în textul său. Decizia de revocare intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară pe care o menționează în textul său. Aceasta nu aduce atingere valabilității actelor delegate aflate deja în vigoare.

4. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

5. Un act delegat adoptat în temeiul articolului 5 alineatul (2), al articolului 6 alineatul (2), al articolului 7 alineatul (1), al articolului 11a alineatele (2) și (6), al articolului 26, al articolului 27 alineatele (1) și (4) și al articolului 38 alineatele (1), (2) și (3) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia Parlamentului European și Consiliului sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”;

(24) Articolul 39 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 39

Procedura comitetelor

1. Comisia este asistată de un comitet. Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

2. În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(*) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).”;

(25) Se adaugă anexa VI, în conformitate cu anexa la prezenta directivă.

Articolul 2

Transpunere

1. Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive cel târziu până la [a se introduce data: optsprezece luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive]. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Statele membre transmit Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European,
Președintele

Pentru Consiliu,
Președintele